

Sygn. akt II CSK 470/06

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z wniosku H. K. i P. K.

przy uczestnictwie W. L. i E. L.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 stycznia 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy P. K.

od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 8 marca 2006 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną oraz zasądza od wnioskodawcy P. K.
na rzecz uczestnika W. L. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł z
tytułu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 marca 2006 r. Sąd Okręgowy w S. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w Ł.

W skardze kasacyjnej wnioskodawca P. K. zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 153 k.c. i wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i oddalenie apelacji, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c., a jego spełnienie polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. uzasadnienie uchwały Połączonych Izb – Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Obowiązek ten nie został spełniony.

Skarżący wskazał, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnia "istotne zagadnienie prawne polegające na dokonaniu oceny, czy w sądowym postępowaniu rozgraniczeniowym, w przypadku występowania w ewidencji gruntów

danych umożliwiających jednoznaczne wskazanie przebiegu spornej granicy dopuszczalne jest przyjęcie, że w sprawie nie można ustalić stanu prawnego".

Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego na tle art. 393 § 1 pkt 1 k.p.c. przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie kasacji ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości, lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. np. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Pogląd ten pozostaje aktualny po wejściu w życie przepisów o skardze kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 393¹⁹ k.p.c.